

Oliver och Pellekatten

Farfar Gösta

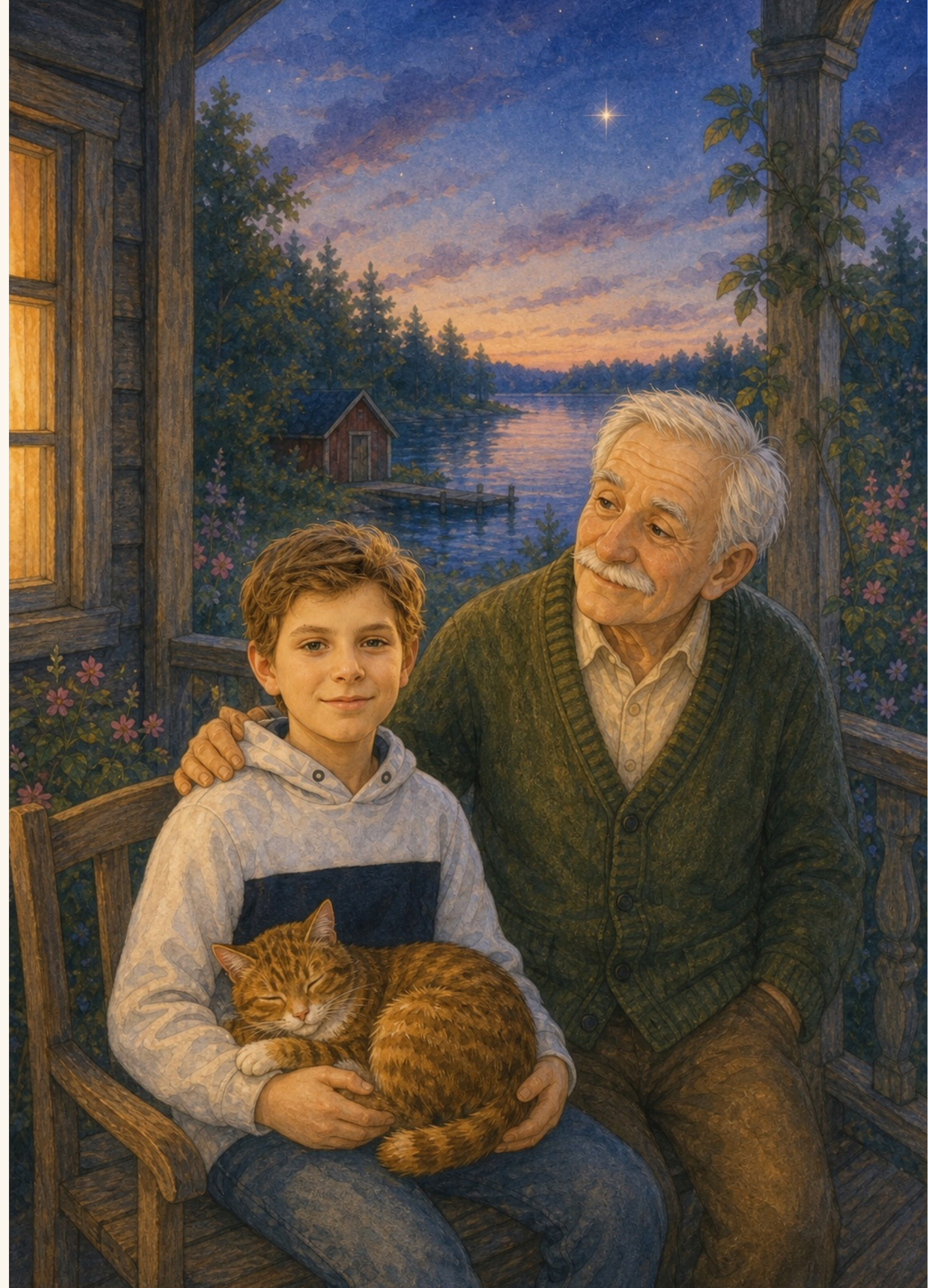

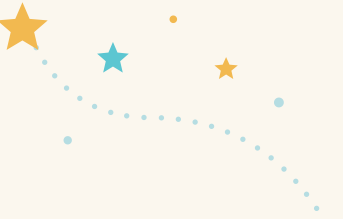
Den här boken tillhör

Oliver skulle sova över hos farfar Gösta i det gamla huset vid sjön. Efter kvällsmaten satt han på verandan med Pelle i knät. Himlen blev blågrå, och den första stjärnan tändes. ”I kväll kan vi kanske se många,” sa Oliver.

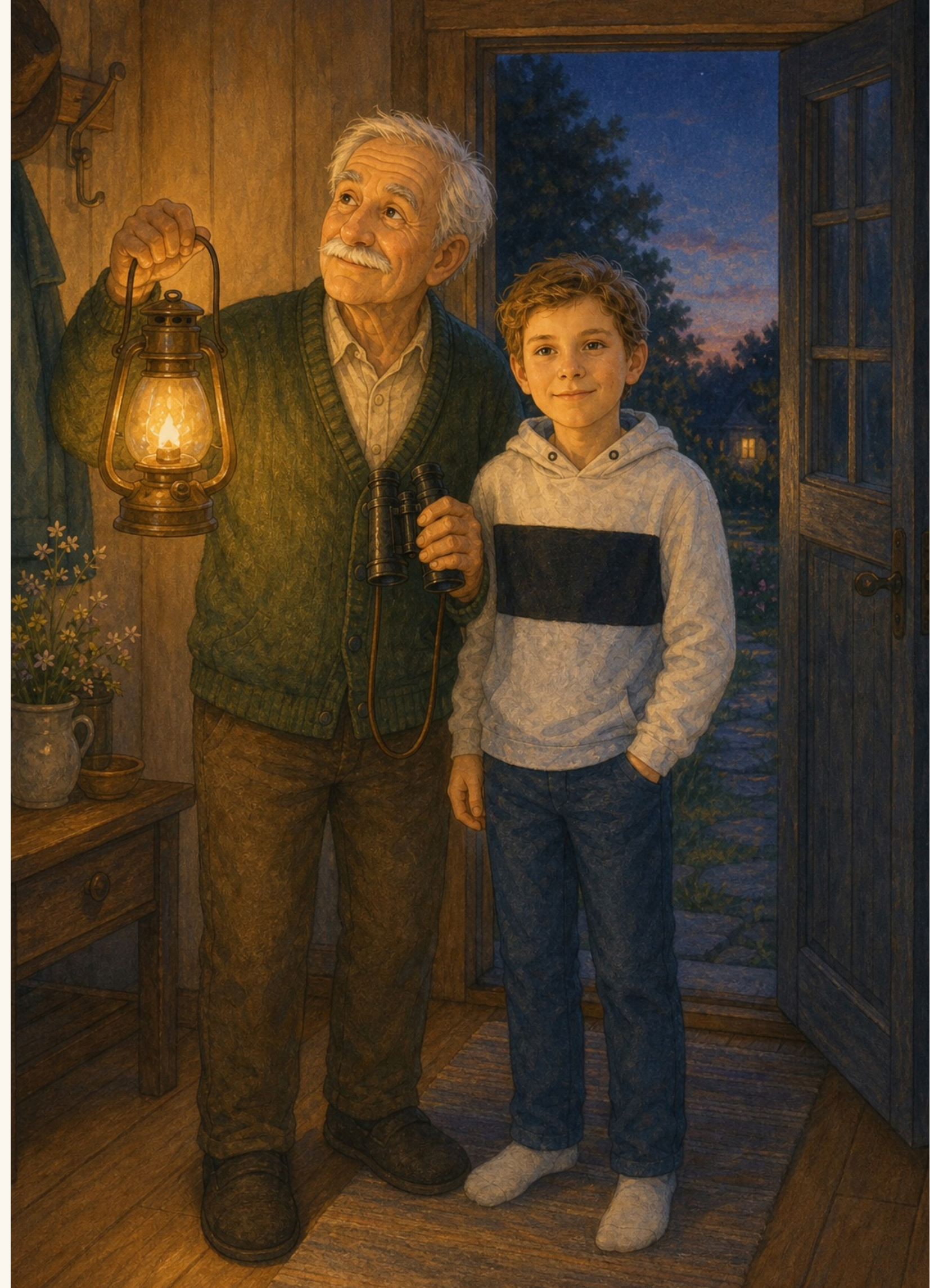

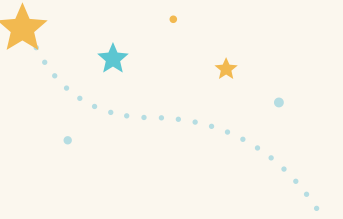

Farfar Gösta öppnade verandadörren för att hämta ved. Pelle smet tyst förbi hans tofflor och försvann ut i skymningen. "Pelle?" ropade Oliver och reste sig. Men bara vassen vid sjön prasslade.

”Vi letar tillsammans,” sa farfar. Han tog fram sin lykta och sin gamla kikare. Oliver drog på sig skorna och tog farfar i handen. Sedan gick de ut, sida vid sida.

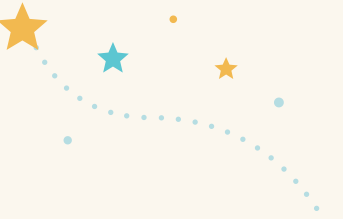

Först letade de i trädgården. Lyktskenet dansade över buskar, krukor och små tassavtryck i jorden. ”Pelle gick mot sjön,” sa Oliver. Farfar nickade och följde spåret.

Nere vid bryggan var sjön blank som en spegel. Oliver lyssnade efter ett jamande, men hörde bara små vågor mot träet. Farfar spanade med kikaren över vattnet. ”Ingen Pelle här,” sa han mjukt.

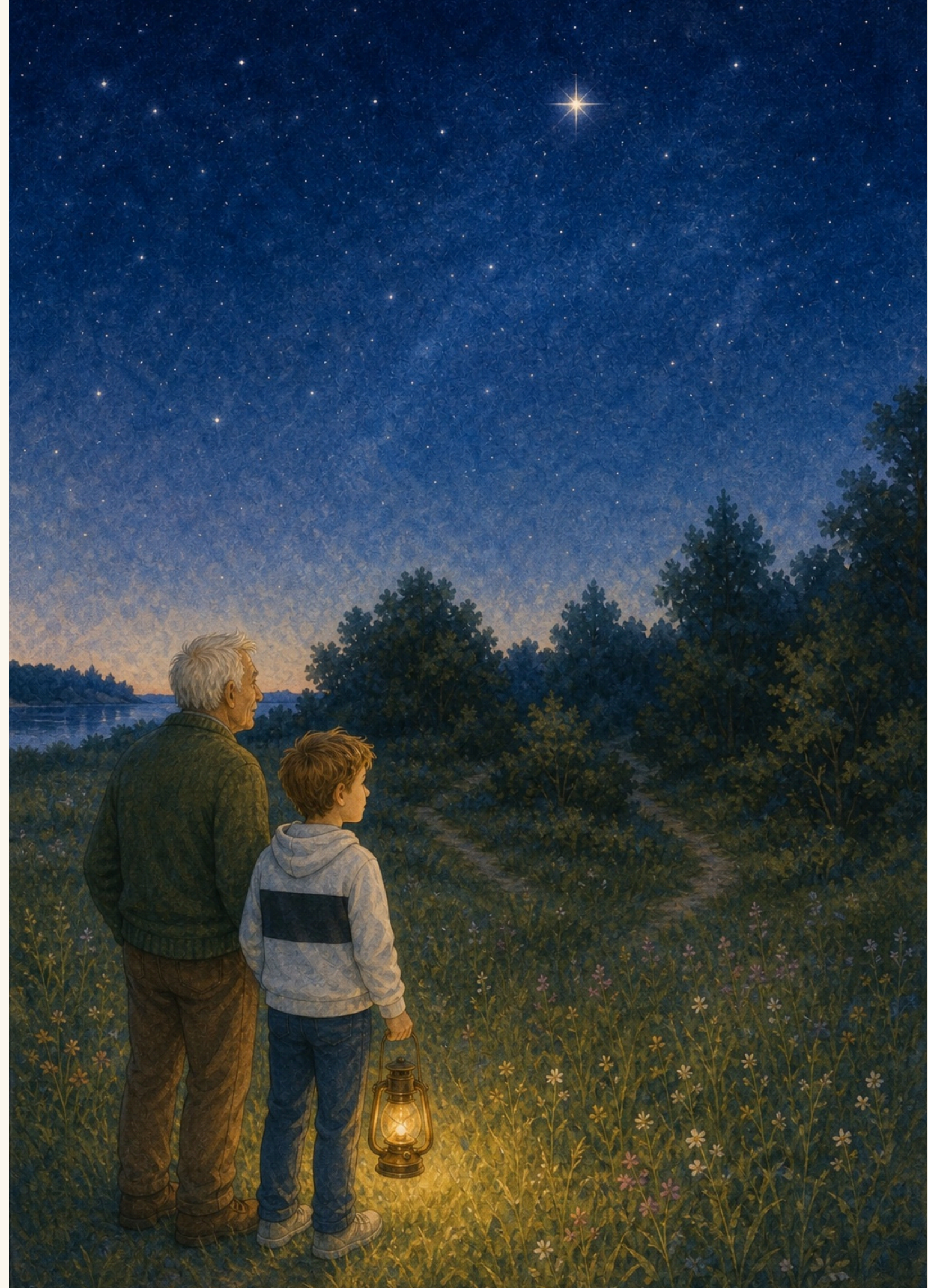

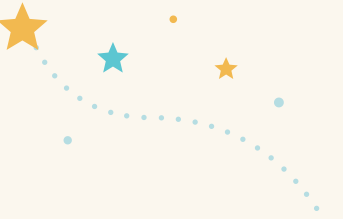

De gick vidare över ängen, där gräset kittlade deras stövlar.
Farfar stannade och pekade upp mot himlen. "Där är
Polstjärnan," sa han. "Den visar alltid norr."

På andra sidan ängen delade sig stigen i flera små stigar. I mörkret såg de nästan likadana ut. "Vilken tog Pelle?" undrade Oliver. Farfar kisade och sa: "Det är inte lätt att veta."

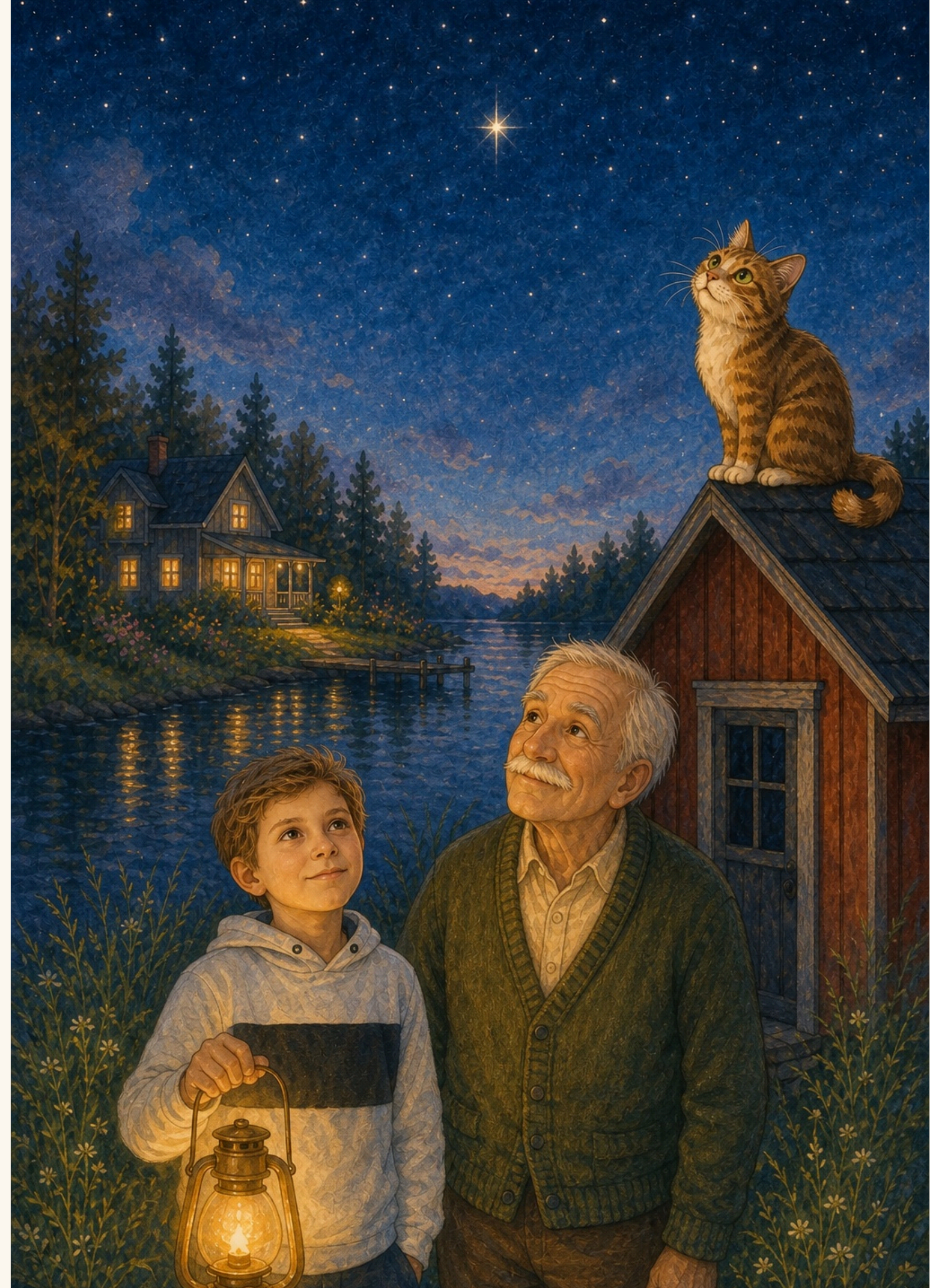

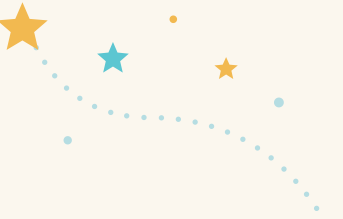

Då såg Oliver något på ett staket. Där satt några orangebruna hårstrån fast. ”Pelles päls!” viskade han. Farfar log, och de följde staketet mot båthuset.

På båthusets tak satt Pelle. Han var alldeles stilla och tittade på stjärnorna. ”Där är du ju, lilla stjärnkatt,” sa Oliver. Pelle svarade med ett långsamt, nöjt jam.

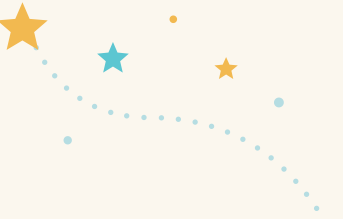

Nu skulle de hitta tillbaka till huset. Oliver tittade upp och fann Polstjärnan igen. ”Huset ligger söder om oss,” sa han. ”Kom, farfar, jag vet vägen.”

Hemma satte de sig vid köksbordet. Farfar tog fram sin gamla stjärnbok med en tom sida längst bak. Oliver ritade prickar och streck tills en katt syntes bland stjärnorna. ”Den heter Pellekatten,” sa han.

Farfar läste en kort saga ur stjärnboken. Oliver gäspade och tittade på sin nya stjärnbild en sista gång. Pelle tvättade tassarna efter kvällens stora utflykt. "Han ville nog bara se himlen från ett bättre ställe," sa Oliver.

Oliver kröp ner i sin egen säng och drog täcket till hakan.
Pelle kröp upp vid fotändan och blev en varm liten boll.
Farfar stod i dörren och log. "God natt, Oliver," sa han, och
snart sov huset tyst vid sjön.

Oliver och Pellekatten

När Pelle smiter ut i skymningen ger sig Oliver och farfar Gösta ut med lykta och kikare under stjärnorna. På vägen hem får Oliver använda det han har lärt sig, och en ny stjärnbild föds i farfars gamla bok.

